

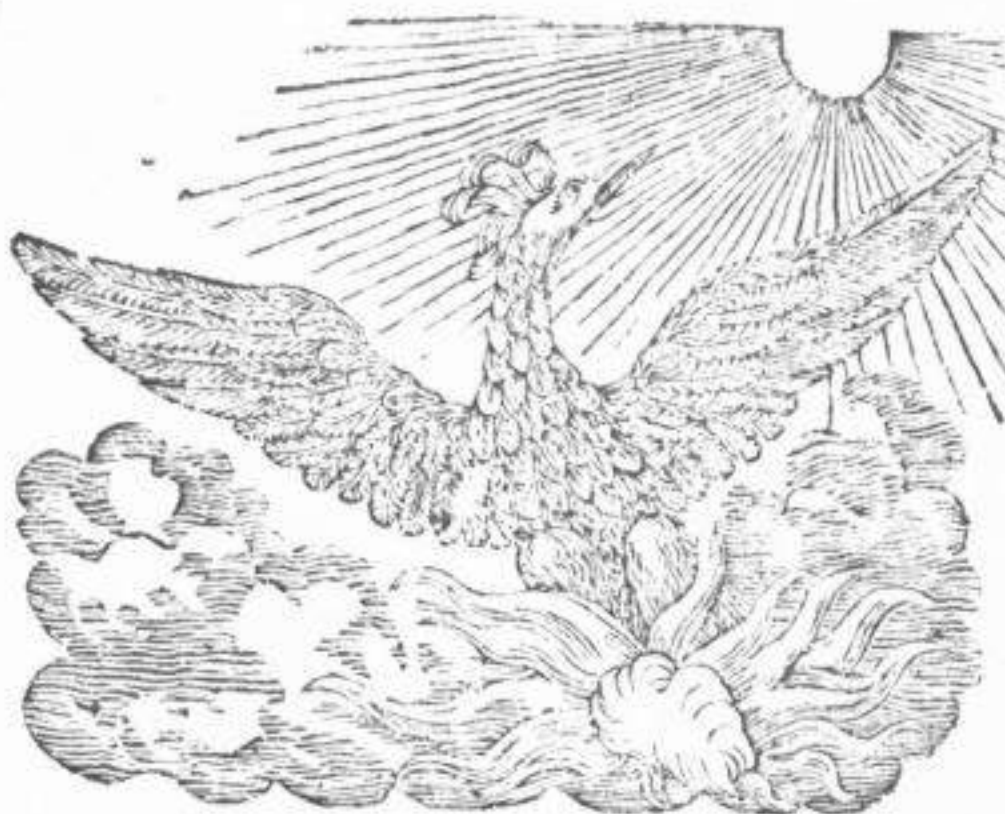
Ἀριθ. 21.

Ἔτους Ζ'.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἔτησίᾳ . . . Φοίνικ. 36
Ἑξαμηνιαία . . . 18
Τριμηνιαία . . . 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

16 ΜΑΡΤΙΟΥ 1832.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως ὁποίας φύσεως
καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἀρ. 19,566. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Διακηρύττει,

Ὅτι κατὰ τὸ ὑπ' ἀρ. 914 διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως,
ἐκτίθεται εἰς γενικὴν καὶ τελειοτικὴν ἐνταῦθα δημοπρασίαν
ἐνοικιάσεως δι' ἓν μόνον τὸ παρὸν ἔτος αἱ ἀκόλουθοι ἐν-
νέα ἀλικαί· 1, Μουριάς· 2, Λεχενῶν· 3, Ἀσπρῆ τοῦ Με-
σολογγίου· 4, Μαύρῃ τοῦ Μεσολογγίου· 5, Μεγάρων· 6,
Ταλαντίας· 7, Δομπρένας· 8, Ἀγγιστρίου· 9, Σαλαμίνος
κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦς ὅρους.

Α'. Ὅσον ἄλας εὐρεθῇ παρ' ἐκάστη ἀλικῇ ἀπὸ τὴν ἡ-
μέραν, καθ' ἣν τελειώνει ἡ προθεσμία τοῦ ἐνοικίου τῶν πα-
λαιῶν ἐνοικιαστῶν, θέλει παραδίδεσθαι εἰς τοὺς ἐνοικιασ-
τὰς, οἱ ὅποιοι θέλουν τὸ πληρῶναι εἰς τὴν Κυβερνητικὴν πρὸς
ἐν λεπτὸν τὴν ὁκάν.

Β'. Ὅσον ἄλας εὐρεθῇ τὴν ἀ' Ἀπριλίῳ τοῦ 1833 ἔ-
τους εἰς τὰς ἀλικὰς, θελεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνοικιαστῆ
εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία θέλει τοῦ, τὸ πληρῶναι πρὸς
ἡμῖν λεπτὸν τὴν ὁκάν.

Γ. Παρεκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐννέα ἀλικῶν, τῇ Φερμησί-
ας (ἣτις θέλει ἐνοικιαστῇ ἀκόλουθον), καὶ τῶν εἰς τὴν Μῆ-
λον καὶ Νάξον, ὅλων δώδεκα, δεῖν θέλει συγχωρηθῇ ὡς ἀνοι-
χθῇ καὶ δουλευθῇ ἄλλη.

Δ. Ὅσον ἄλα, μεταφέρεται ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐ-
πικρατείας δὲν ὑπέκειται εἰς καὶ ἐν τελωνιακὸν δικαίωμα.

Ε. Οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν δύνανται νὰ πωλήσωσι τὸ ἄλας
εἰς τὰς ἀλικὰς περισσότερον τῶν δύο λεπτῶν εἰς τὴν ὁκάν,
μὴ ἐννοουμένου τοῦ τελωνιακοῦ δικαίου κατὰ τὸ περί τε-
λωνίου ψήφισμα τῆς Κυβερνήσεως.

ΣΤ. Τὸ ἡμῖν τῆς τιμῆς τοῦ ἐνοικίου θέλει πληρῶνεσ-
θαι 40 ὥρας μετὰ τὴν δημοπρασίαν, τὸ δὲ ἄλλο ἡμῖν

μετὰ ἕξ μῆνας. Ἡ δὲ τιμὴ τοῦ ἄλατος θέλει πληρωθῇ ὅ-
λη, ἄλλα παραδοθῇ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τὸ ἄλας.

Ἡ δημοπρασία ἄρχεται τὴν 17 τοῦ ἐρχομένου Ἀπριλίου.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Μαρτίου 1832.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ, Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ, Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Πράξεις τῆς Συνελεύσεως.

Ψήφ. ΙΘ. Ἡ ἘΘΝΙΚὴ Τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν τὸ ὑπ' ἀρ. ΣΤ ψήφισμα τῆς Ἐν Ἀρ-
γεί Ἐθνικῆς Συνελεύσεως περὶ τῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων
τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν καὶ χωρίων, εἰς τὰ ὅποια ὑπέπε-
σαν ἐπὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Ἐξουσίας·

Θεωροῦσα, ὅτι διὰ τὴν μὴ ἐνέργειαν τοῦ ψηφίσματος τού-
του πολλοὶ τῶν πολιτῶν στερούμενοι τῶν δικαίων των, ἡ ἰ-
σοχρεούμενοι ἀφ' ἑτέρου διὰ τῶν δικαστηρίων νὰ πληρώσωσι
χρέη, τὰ ὅποια ἀνέλαβον διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν κοινοτήτων,
ἀδικοῦνται τὰ μέγιστα·

Ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐνεργηθῶσιν ὅσον τάχιστα τὰ περὶ τῶν χρε-
ῶν τούτων ψηφισθέντα, χωρὶς νὰ προσβληθῶσιν οὐδ' ὅπως μῆ-
τε τὰ συμφέροντα τῶν κοινοτήτων, μήτε τὰ δίκαια τοῦ
πολιτοῦ·

Ψηφίζει

Α'. Τὰ καθωμολογημένα καὶ ἀναμφισβήτητα χρέη τῶν
κοινοτήτων τῶν ἐπαρχιῶν, ἡ χωρίων πρὸς διάφορα ἄτομα
θέλουν καταγρᾶφεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς γενικὸν
κώδικα.

Β'. Τὰ μὴ καθωμολογημένα καὶ ἀμφισβητούμενα χρέη
θέλουν ἐκκαθαρίζεσθαι, καὶ ἀποφασίζεσθαι παρὰ τῶν ἀρμο-
δίων Δικαστηρίων· ἀφ' οὗ δὲ ἀποβασθῇ ἡ ὅλική αὐτῶν
ποσότης κατὰ τὸν λόγον τοῦ ὁ καίον, θέλουν καταγρᾶφε-
σθαι καὶ ταῦτα εἰς τὸν κώδικα τῶν δημοτικῶν χρεῶν.

Γ'. Ἀφ' οὗ ἀναγνωρισθῶσιν οὕτω τὰ χρέη ἐκάστης κοινο-
τήτος τῶν ἐπαρχιῶν καὶ χωρίων, ἡ Κυβερνησις λαμβά-

νοστα προηγουμένως περὶ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τὴν γὰρ μὴν τῶν κοινοτήτων, θέλει ἐπιβάλλει εἰς αὐτὰς μὲ τὴν καταθέσιν τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος τοιοῦτον, ἢ τοιοῦτον δοκίμιον πρὸς ἐξοφλήσιν τῶν χρεῶν τούτων.

Δ'. Οἱ δανεισταί, παρουσιάζοντες τὰς χρεωστικὰς ἀποδείξεις ἢ τὰς ἀποφάσεις τῶν Δικαστηρίων εἰς τὴν Κυβέρνησιν, θέλουν συμφωνεῖ μετ' αὐτῆς τὰ περὶ τοῦ τόκου καὶ τῆς ἐποχῆς τῆς παντελοῦς ἐξοφλήσεως.

Ε'. Εἰς τὰς συμφωνίας ταύτας θέλει ἔχει ἡ Κυβέρνησις ὑπ' ὅσιν τὰς περιστάσεις καὶ ἀνάγκας τῶν δανειστῶν καὶ τῶν κοινοτήτων, ἀναλόγως τῶν ὁποίων θέλει προσδιορίσει τὴν ἐποχὴν τῆς ἐξοφλήσεως.

Τ'. Εἰς τὰ ἀμφισβητούμενα χρέη οἱ δανεισταί δύνανται ἐὰν θέλωσι, νὰ συμβιβάζονται μὲ τὰς κοινότητας, χωρὶς νὰ παρουσιασθῶν εἰς Δικαστηρία, καὶ νὰ γίνεταί ἡ πληρωμὴ κατὰ τὰς μεταξὺ τῶν συμβάσεις. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ γένη καὶ εἰς τὰ ἀδιαφιλονεικῆτα χρέη κατὰ τὸ ἄρ. Δ'.

Ζ'. Τὸ παρὸν ψήφισμα, κοταχωρηθὲν εἰς τὸν κώδικα τῶν ψηφισμάτων νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Μαρτίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Α. ΝΑΚΟΣ.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Πληρεξουσίων.)

Οἱ Γραμματεῖς Σ. ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΙΝΙΑΝ.

Συνεδρίασις ΚΗ' (μυστική), Ἰανουαρίου 29.

Συνεδρίασις ΚΘ', Ἰανουαρίου 30.

1. Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει, προεδρεύοντος τοῦ Κ. Δ. Τσαμαδοῦ, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς ΚΖ, καὶ ἐπεκυρώθησαν.

2. Προειθέη κατὰ τὴν ἡμερούσιον διάταξιν ἡ ἐξακολουθήσις τῆς περὶ τὸ Σύνταγμα συζητήσεως. Παρατηρήθησαν, καὶ ἐνεκρίθησαν τὸ α' καὶ β' μέρος τοῦ 13 ἄρθρου. Εἰς τὸ γ' ἀντὶ τοῦ «ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ ἱεροῦ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἀγῶνος» ἀντικατέστη τὸ «ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἱεροῦ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἀγῶνος» καὶ ἀφηρέθη προσέτι ἡ λέξις «συνέπαθον». Εἰς δὲ τὸ δ' μέρος τοῦ αὐτοῦ 13 ἄρθρου προσετέθη ἡ φράσις «ἐὰν παραιτηθῶσι πρότερον ἐπισήμως ἀπὸ τοῦ νὰ ᾖναι ὑπὸ τοῦ ἄλλου Κράτους»· τὸ ε' καὶ στ' μέρος ἔμειναν, ὡς ἔχουσιν.

Ἀφηρέθησαν κατόπιν ἀπὸ τὸ 14 ἄρθρον τὰ ἐξῆς· λέγονται ὁμοθυμῶν, ὁμοπάτριδες, ἢ συμπατριῶται Ἕλληνες, καὶ ὡς τοιοῦτοι» καὶ ἐπεκυρώθη τὸ ἄρθρον τοῦτο.

Ἀφηρέθη προσέτι ἀπὸ τὸ ἄρ. 15 τὸ «ὁμνηθεὺς», καὶ ἐπεκυρώθησαν τὸ α' καὶ β' μέρος τοῦ αὐτοῦ· τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ ἄρθρου ἔμεινεν εἰς τὴν ἐξέτασιν.

3. Ἀνεγνώσθη διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὑπ' ἄρ. 113 καταχωρηθῆναι, εἰδοποιούν τὴν Συνέλευσιν, ὅτι ὁ Κ. Ιωάννης Ὁρλάνδος, εἰς τὸν ὑπὸ κατηγορίαν δεκατεσσάρων διὰ τὰ κατὰ τὴν Ἰδραν καὶ τὸν Πόρον συμβάντα, παρουσιασθεὶς ἰκετεύει τὴν Κυβέρνησιν νὰ μεσιτεύσῃ πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν ὑπὲρ αὐτοῦ· ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος τρεῖς ἤδη μῆνας μὲ τὴν συγκαταθέσιν τῆς Κυβερνήσεως διήλθεν ἡσυχῶς εἰς τὴν νῆσον Πετσῶν, ἀποχωρισμένος πραγματικῶς ἀπὸ τοῦ ἐν Ἰδρᾷ κτλ. Ταῦτα δὲ ἀναγγέλλων ὁ Πρόεδρος προσθέτει, ὅτι θεωρῶν χρεὺς τοῦ νὰ βαδίσῃ εἰς τὰ ἴχνη τοῦ αἰδίου Κυβερνήτου, οστις ἐστὶ ζῶν ὑπεσχεθῇ

νὰ μεσιτεύσῃ πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν διὰ τοὺς ὅσοι ἐκ τῶν ὡς ἄνω κατηγορηθέντων ἤθελον ἐπιστρέψαι εἰς τὴν ὁδὸν τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος, ἀποδέχεται τὴν ἰκεσίαν τοῦ Κ. Ὁρλάνδου, καὶ μεσιτεύων ἤδη παρακαλεῖ τὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν νὰ εὐαρεστηθῇ ν' ἀποχωρίσῃ τοῦτον ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν 14, κτλ.

Ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινεν ὁμοφώνως τὴν αἴτησιν τῆς Α. Ε. τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐπεφορτίσθη ἡ Εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ παρουσιάσῃ κατὰ τὴν αὐρινὴν συνεδρίασιν σχέδιον ψηφίσματος ὑπὲρ τοῦ Κ. Ι. Ὁρλάνδου.

4. Ἐπροβλήθη, καὶ ἐνεκρίθη νὰ σχηματισθῇ ἡ συνεδρίασις εἰς μυστικὴν ἕνεκα σπουδαίων ἀντικειμένων.

5. Τὸ προκείμενον τῆς αὐρινῆς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἃ, τὸ περὶ ἀμπελώνων τῆς ἐπαρχίας Πύργου, ὡς τὸ ἄρθρον 6 τῶν πρακτικῶν τῆς ΚΕ συνεδριάσεως· β', ἡ συζήτησις τοῦ σχεδίου ψηφίσματος ὑπὲρ τοῦ Ὁρλάνδου, ὡς τὸ ἄρθρ. 3.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30 Ἰανουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Α. ΝΑΚΟΣ.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῆς Ἐπιτροπῆς.)

Οἱ Γραμματεῖς Σ. ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΙΝΙΑΝ.

Συνεδρίασις Α' Φεβρουαρίου 1.

1. Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει, προεδρεύοντος τοῦ Κ. Δ. Τσαμαδοῦ, ἀνετεθῇ εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς ΚΗ καὶ ΚΘ.

2. Εγένετο καὶ πάλιν ὁ λόγος περὶ τῆς ἀπαιτουμένης τάξεως εἰς τὰς συζητήσεις, χωρὶς νὰ μεσολαβῶσι πεισματικαὶ ἐριδες, καὶ τρόποι ἀσυμφωνοὶ ἐντελῶς ὡς πρὸς τὴν εὐπρέπειαν τῆς Συνελεύσεως καὶ τοὺς διαλαμβανομένους εἰς τὸν κανονισμόν προσδιορισμούς.

Ἐναπετέθη δὲ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως ἡ φροντίς τοῦ νὰ διατηρῆται πλήρης ἡ περὶ τῶν συζητήσεων τάξις, καὶ νὰ ὑποχρεωτῇ εἰς τὰ χρέη τοῦ καθεὺς Πληρεξουσίου, παρεκτρεπόμενος ἀπὸ τὰ καθήκοντά του.

3. Κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τῆς ΚΘ συνεδριάσεως ἐπαρουσίασε δι' ἀναφωρᾶς καταχωρηθείσης ὑπ' ἄρ. 115 ἡ Εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ δύο σχέδια ψηφισμάτων, ἀφορῶντα τὸ μὲν τὴν ἄρεσιν τοῦ Κ. Ι. Ὁρλάνδου ἀπὸ τὸ ἔγκλημα, τοῦ ὁποίου ἐλογίσθη ὑπόδικος οὗτος κατὰ τὴν πράξιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἐκδοθεῖσαν τῇ 13 Αὐγούστου 1831, τὸ δὲ τὴν εὐθύνην τῶν αὐτουργῶν καὶ τῶν συναιτιῶν τῆς ἀνταρσίας.

Ἀνεγνώσθη τὸ πρῶτον, καὶ ἐνεκρίθη, καταχωρηθὲν εἰς τὸν κώδικα τῶν ψηφισμάτων ὑπ' ἄρθρ. Η. (Ἰδε Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 16.)

Ἀνεγνώσθη κατὰ συνέπειαν καὶ τὸ ἄλλο σχέδιον ψηφίσματος περὶ ἀνταρσίας.

Ἡ συζήτησις αὐτοῦ ἔμεινεν εἰς τὴν ἀκόλουθον συνεδρίασιν.

4. Καθυπέβαλεν ὡσαύτως ἡ Εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ δι' ἀναφωρᾶς, καταχωρηθείσης ὑπ' ἄρ. 116 ἕτερον σχέδιον ψηφίσματος περὶ τῶν συνενόχων καὶ ὑπόπτων εἰς τὸ ἔγκλημα τῆς γενομένης τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1831 δολοφονίας τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ ἄρθρα Α' καὶ Β' παρεδέχθησαν.

Ἐ συζητήθη ἡ διαλαμβανομένη εἰς τὸ ἄρθρον Γ σύστασις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἂν ἀνήκῃ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ὑπαρχούσης Γερουσίας, ἢ εἰς ἐκείνην τοῦ συστηθησομένου ἀντ' αὐτῆς Νομοθετικοῦ Σώματος, καὶ ποῖον πρέπει τοῦτο

νά αὐτῃ τίτλον εἰς τὸ παρὸν ψήφισμα· ἐξετέθησαν δὲ δύο ἀντί-
θετοι γνῶμαι· ἡ μὲν ἠθέλεν, ὅτι ἡ ἐνεστῶσα Γερουσία δύνα-
ται νὰ διορίσῃ κατ' ἐκτακτον ἀνάγκην τὸ, περὶ οὗ ὁ λόγος,
Δικαστήριον, διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ δίκη τῶν φυλαττομένων
συνενόχων καὶ ὑπόπτων, ἐνῷ μέλλει νὰ ἐραδύνῃ ὡπωσδήποτε
ὁ σχηματισμὸς τῶν δύο νέων Νομοθετικῶν Σωμάτων, καὶ
ἀπαιτεῖται πάντοτε εἰς τὴν ἀρμοδιότητα παρομοίου Σώμα-
τος ἡ δίκη ἐγκλημάτων τοιαύτης φύσεως· ἡ δὲ ἀντεπέφερεν,
ὅτι ἐνῷ ἡ ὑπάρχουσα Γερουσία ἔκαμε πράξιν κατὰ τῆς ἀν-
ταξίας, ἀρμόζει εἰς τὸ συστήθησόμενον ἀνήκον Νομοθετικὸν
Σῶμα δυνάμει τοῦ Πολιτεύματος νὰ ἐνεργήσῃ τὰ περὶ τῆς
δικῆς τῶν συνενόχων καὶ ὑπόπτων τῆς δολοφονίας· ἡ, ἂν
μεταλαβῇ ἀργοπορεῖ τις εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ σώματος
τοῦτου, ἃς διορίσῃ ἀπ' εὐθείας ἡ Συνέλευσις ἐκτακτον δικα-
στικὴν Ἐπιτροπὴν. Ἐνεκρίθη τελευταῖον ἡ ἀκόλουθος τοῦ
ἄρθρου τροπολογία.

Ἄρθρον Γ. Διὰ τὴν ἰδιαιτέραν θέσιν τοῦ Προέδρου τῆς
Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀρμόδιον συστήθησόμενον Νο-
μοθετικὸν Σῶμα θελεῖ συστήσῃ ἀνευ ἀναβολῆς ἐκτακτον Δι-
καστήριον. . . » κτλ.

Ἐπανελήφθη ἐπομένως ἡ ἀνάγνωσις τοῦ σχεδίου τοῦ ψη-
φίσματος, τὸ ὁποῖον ἐπεκυρώθη, καταχωρηθὲν εἰς τὸν κώ-
δικα τῶν ψηφισμάτων ὑπ' ἀρ. θ. (Ἰδε Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 16.)

5. Ἀνεγνώσθη ὑπ' ἀρ. 110 καταχωρηθεῖσα ἀναφορὰ τῶν
Πληρεξουσίων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν ὄπλων τῆς Πελοπον-
νήσου, περιέχουσα αὕτη τὰς μεγάλας θυσίας καὶ τὰ ἄπειρα
δυστυχήματα τοῦ λαοῦ, καθὼς καὶ τὰς λαμπρὰς ἐκδου-
λεύσεις τοῦ στρατιωτικοῦ αὐτοῦ τοῦ τμήματος καθ' ὅλην
τὴν διάρκειαν τοῦ ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνος· συνιστῶσα δὲ εἰς
τὴν δικαιοσύνην τῆς Συνελεύσεως τὰ ἀναντίρρητα δικαιώ-
ματα τούτων, ἐπεκαλεῖτο ἀνάλογον τὴν διανομὴν τῶν ἐκ
τοῦ πολέμου ὠφελημάτων· παρεπέμφθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 75
τῶν ἐξερχομένων πρὸς τὴν Εἰσηγητικὴν Ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ
γνωμοδοτήσῃ.

6. Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν Πληρεξουσίων τῶν ἐπαρχιῶν
καὶ τῶν ὄπλων τῆς Δυτικῆς καὶ Ανατολικῆς Σπαρτης,
καταχωρηθεῖσα ὑπ' ἀρ. 107, διὰ τῆς ὁποίας ἐκθέτοντες
οὗτοι τὰς πρὸς τὸν πόλεμον ὠφελίμους ἐκδουλεύσεις, καὶ
τὴν δυστυχὴ κατάστασιν αὐτῶν εἰς πᾶν, ἐξαιτοῦνται τὴν
παραχώρησιν ἀναλόγου ἐθνικῆς γῆς ἐκ τῶν γειτόνων ἐπαρ-
χιῶν, πρόχειρον πόρον καὶ ἀπὸζημίωσιν τῶν στρατιωτικῶν
λογαριασμῶν, σύνταξιν καταλλήλου δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ,
καὶ μέσα βοηθητικὰ εἰς ἀνέγερσιν διδακτικῶν καταστη-
μάτων· παρεπέμφθη καὶ αὕτη πρὸς τὴν Εἰσηγητικὴν Ἐπι-
τροπὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 76 τῶν ἐξερχομένων, διὰ νὰ δώσῃ
γνώμην καὶ περὶ τῶν αἰτήσεων τούτων.

7. Ἐπαρουσιάζθησαν ἀναφοραὶ διαφόρων πολιτῶν, κατα-
χωρηθεῖσαι ὑπ' ἀρ. 118, 119, 120, 121, 123, 124, 125
καὶ 126, καὶ διευθύνθησαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 77 τῶν ἐξερ-
χομένων πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ
θέσῃ ὑπ' ὄψιν τῆς Συνελεύσεως τὴν γνώμην τῆς περὶ τῶν
διαλαμβανομένων εἰς ταῦτα.

8. Ἀνετέθη εἰς τὴν ἀκόλουθον συνεδρίᾳ ἡ συζήτησις
τοῦ περὶ ἀνταξίας σχεδίου ψηφίσματος, ὡς τὸ ἄρθρον 3,
καὶ ἡ συζήτησις καὶ ἀποφασίς τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ σχε-
δίου Συντάγματος, ὡς τὸ ἄρθρον 3 τῆς ΚΖ συνεδριά-
σεως, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ 15 ἄρθρου τοῦ σχεδίου

Συντάγματος, ὡς τὸ ἄρθρ. 2 καὶ τῆς ΚΘ συνεδριάσεως.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΤΣΑΜΛΑΟΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Δ. ΝΑΚΟΣ.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῆς Ἐπιτροπῆς.)

Οἱ Γραμματεῖς Σ. ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΛΙΝΙΑΝ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ. Ἐκ Φουγλινίου, 3 Φεβρουαρίου.

Ὁ σεισμός τῆς γῆς, ὅστις κατεγρήματε τὴν δυστυχὴ πό-
λιν μας, ἐξακολουθεῖ ἀκόμῃ· καὶ πλείνται οἰκοδομαὶ κατα-
κρημνίζονται· τὴν τελευταίαν παρασκευὴν οὐρανὸς ἐπαπεί-
λει τὰ κατὰ τὴν Φεβρουάριον ἡμέραν τῶν 13 τοῦ παρελθόντος,
καὶ ὅλος ὁ λαός μας ἐντρομος περιέμενε νέας συμφορὰς·
εὐτυχῶς διὰ τῆς εὐσπλαγχνίας τοῦ Ὑψίστου, τῶν μεσι-
τειῶν τῆς ἁγίας Παρθένου, καὶ τοῦ ἁγίου ἡμῶν Κυρίου
(Ἰησῆ). ὅστις δὲν παύει καθεκástην νὰ εὐχεται, ὁ σεισμὸς
δὲ ἡκαλούητε πολλὰ σφοδρὸς· ἐδύνατο μολταῦτα καὶ τοι-
οῦτος νὰ ἐπιφέρῃ μεγάλους θλάδας εἰς τὸ παρακλήσιον
τῶν Ἀγγέλων, ν' ἀφανίσῃ ὁλοτελῶς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου
Γεωργίου, καὶ νὰ κρημνίσῃ πολλὰς οἰκίας· αἱ ῥαγδαῖαι
βροχαὶ ἐπαυξάνουν τὴν δυστυχίαν καὶ τὰς ταλαιπωρίας
ἐὸς λαοῦ, ὅστις εἶναι ἐκτεθειμένος εἰς τὰ κακὰ τοῦ χειμῶ-
νος μ' ὅλην τὴν ὥποιαν ἐπιχειρῆται δραστηριότητα, διὰ
νὰ κατασκευάσῃ καλύψας ξυλῖνας, ἥνὰ ἐπιδιορθώσῃ τὰς πολ-
λὰ ὀλίγας οἰκίας, αἵτινες ὑπάρχουν εἰσέτι ἀβλαβεῖς, καὶ ἐ-
πιταχύνῃ νὰ ῥίψῃ τὰς ἄλλας, τῶν ὁποίων ἡ πτώσις φο-
βίζει περὶ τῆς ζωῆς τῶν τοὺς κατοίκους.

Ὁ κατὰ τὰς 29 ἐπισυμβὰς δυνατὸς σεισμὸς εἰς τὴν
Τρέζην πόλιν, ἐξ μιλῶν ἀπέχουσιν ἀπεδῶ, ἐπροξένησε
μεγίστην ζημίαν.

Ἐκ τῶν φαινομένων ἀφ' ὅσα παρατηρήθησαν, ὅτε ἡκολού-
θησε σεισμὸς εἰς τὸ Φουγλινίον, καὶ τα πέριξ μέρη, ἐση-
μειώθη καὶ τοῦτο· ὁ γο. προτύτερα τοῦ πρώτου σεισμοῦ
χωρικός τις ἐκ Καννάρης, εἰς ἐξέβαλλε νερὸν ἀπὸ ἐν πολλὰ
βαθὺ πηγάδι, τὸ ὁποῖον ἐπροτιμοῦσε πάντοτε τῶν ἄλλων, εὖ-
ρεν, ὅτι τὸ νερὸν εἶχεν ὑψωθῇ ἔω· τὰ χεῖλη τοῦ πηγαδίου,
καὶ ὅτι αὐλάκια τοῦ νεροῦ ἔτρεχον ἐπὶ τῆς καλλιεργῆ
μένης γῆς· ἀναχωρήσας ἐντρομος διὰ το παρὰδ-ξον τοῦτο,
ἠσθάνθη ἄμεσῳ, τὴν γῆν νὰ κλονίζεται ὑπὸ τοῦ, πῦδας του·
καὶ αὐτοῦ μετὰ ταῦτα ἐπέστρεψε, εὐζήκε τὸ πηγάδι· πάντῃ
ξηρὸν, καὶ κατὰς πλησίον καλλιεργημένα, πεδιάδας.

(Γαλ Ταχ)

Τὸν ἀκόλουθον λόγον ἐξφώνησεν ὁ ἀκόλουθος τις Ἑλλήν ἐν
τῇ πόλει τῆς Βαρλέτης καθ' ἣν ἡμέραν οἱ ἐκεῖ παρεπιδημοῦν-
τες συναδελφοί μας ἐξετέλεσαν τὰ κατὰ τὴν θρησκείαν μας
μνημόσυνα τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ εἶπον ἐν ἐκείνῃ. Δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατασχώμεν τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ.

Φονικὴ καὶ πατροκτόνος ἐπιχείρησις ἀπὸ κακοποιῶν συνοφύλακας εἶχε συ-
σταθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ με μυστικὰ μέσα ἐκτελεῖν νὰ ἀρπάξουν ἀδι-
κῶς τὰς ἡνῖος τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ διαστρεφῶν καθὲς κατὰ καὶ ἐ-
νέκρετον ποιότητα, ῥίπτοντες εἰς τὸ χάος τὸν ἀνθρώπον καὶ ἀθῶον ἔθνος
τῶν Ἑλλήνων, διὰ νὰ κάμουν τὴν φερόμενην καὶ ἀνθρωπίνην θυσίαν ἐ-
κείνου τοῦ μεγάλου ἀνδρός, τὸν ὁποῖον τὸ εἶδος αὐτῆς τῆς ἀνθρωπίνης
ἐν Τρεζῇ καὶ τῇ γυναικὶ ἐξέστη, διὰ νὰ σώσῃ τὸν ἀπὸ τῶν ἐσχάτων κίν-
δυνον, ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν βαρβάρων ἀλλοτρίων τῆς γῆς δαεικρῶ-
ζον ἐυλογημένους ὁ ἐρχόμενος ελευθερωτὴς καὶ σωτὴρ. Ὁ αἰσθητὸς Κυ-
βερνήτης μακρὰν μὲν τότε ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἡ ἀρετὴ, ἡ ἀγάπη
πρὸς τὸ ἡγαπημένον ἔθνος, εὐθὺς διηγεῖται αὐτὸν νὰ ἐνεργῇ, καὶ νὰ κι-
νῇ κατὰ εὐαίσθητον καρδίαν εἰς βοήθειαν, καὶ προστασίαν τοῦ δυστυ-

καὶ ἀπληπισμένου ἔθνους τοῦ μόλις ἐβόησεν ἡ πρόσκλησις, καὶ ἀμέσως ἀφίνει τὰς δόξας τοῦ Μονάρχου τοῦ, τὰ παλάτια, τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν, εὐθὺς τρέχει εἰς τοὺς ποταμούς τοῦ Βασιλεως, καὶ μετὰ δάκρυα συμπαθείας παρακαλεῖ τὴν βοήθειάν του, καὶ ἡ φιλοφροσύνη τοῦ Μονάρχου τὸν συνδίδει ἕως εἰς τὴν Ἑλλάδα· μόλις ἤκουσθαι τὸ φθάνειν του, καὶ τὰ πάντα ἀλλάζουν μορφήν, ὁ ὀρίζων τῆς Ἑλλάδος ἤρχισεν νὰ διώκῃ τὰ σύννεφα, καὶ ὁ βόρειος ἀπὸ ἐκλάσεις τὸν αἰθέρα τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τὴν πολυπαθὴ Ἑλλάδα τρέχον· τὰ πλεθρὰ τῶν κατείκων, διὰ νὰ ἴδωσιν αὐτὸν τὸν μέγαν ὑπερασπιστὴν δεξιολογούν τὸν θεόν· φωτίζονται τὰς πόλεις, καὶ καθὲς ἡλικία, καθὲς τάξις τοιμασθεῖται τῆς χαρᾶς, ἐπὶ τῇ ἀπὸ κρυφτοῦ τὸν πατέρα, καὶ Κυβερνήτην του· γῆραι, ὄρφανά, πτωχοὶ, ἀθηνεῖς νέοι εὐρίσκουν ἀμετὸν βοήθειαν· βεβαιώνουν τὸν λόγον τοῦ τα νοσοκομεία, τὰ ὀρφανοτροφεία, τὰ σχολεία, τὰ μουσεῖα, οἱ θεῶν ναοὶ περιβάλλονται κατὰ τάξιν, ἡλαίαν καὶ βαλιδόν, ἀναπνέει, καὶ καθυσυχάζει τὴν ἀνυχτίαν, τὴν πειρατείαν, καταγίνεται εἰς τὴν εὐταξίαν τῶν πολιτῶν, καὶ εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλους κηλίαν· ἡ Γερουσία ἡ συνέλευσις σέβεται τὸν ἄνδρα, καὶ αὐτὴ ἀνταμιβεῖται μετὰ κατὴν διαγωγὴν τοῦ λαοῦ· οἱ πόροι τῆς Οἰκονομίας ἀρχίζουν νὰ δίδουν καλὰς ἐλπίδας εἰς τὸ ἔθνος, ἡ θαλασσοπορία, αἱ τέχναι, αἱ ἐπιστήμαι, ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς, ἀρχίζουν νὰ δίδουν τοῦς καρποὺς τῆς εὐτυχίας καὶ καλῆς χρηστῆς πολιτικῆς θεωρεῖ τὰ ἐρείπια τῆς πατρίδος τοῦ νὰ ἀνακατασκευασθῇ, τρέχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τόπον καὶ κατὰ γένος· ἄδωποι, συστάνουν· κατὰ εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου· οἱ σεβαστοὶ Μονάρχαι εὐνοεῖται καὶ μετὰ ἀκαταπαύστον βλέπουν τὴν μεταβολὴν τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡμεῖς· ζεκαίνον παῖσι, πράκτορας, διὰ νὰ ἐνδρύνουν τὴν καρδίαν τῶν Ἑλλήνων, βολητικὰ μέτρη διακούν τὸν βάρβαρον μετὰ κατεχόμενῃ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Πελοποννήσου, ἀτραχίζον τὰ προῖκα μετὰ στρατιωτικῆς φρονήσεως, ὑπεραλλοθῆ καὶ ἀρκετὸν μέρος τῆς Ἑλλάδος, καὶ αἱ τρεῖς τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος φάνονται εἰς τὴν νύκτα· Συμμετέχουσιν· παρακαλεῖ μεγαλοφώνως καὶ δημοσίως τὸ ἔθνος, νὰ ζήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἄπλους πολίτης, μετὰ ἐκείνους τοὺς ἀειμνήστους αὐτοῦ λόγους· «Κύριοι, ἐγὼ ἐκάμα τὸ χρέος μου· σὺ παρακαλεῖ νὰ ζήσῃ εἰς τὸ ἔθνος» ὡς ἄπλους πολίτης· Ὁμῶς τὸ ἔθνος ὄχι μόνον δὲν στέργει νὰ ἀφῇ, ἀλλὰ τὸν διακηρύττει δημοσίως νὰ τὸ διοικῇ ἐφ' ὅρους ζωῆς, καὶ διαλύεται ἡ Συνέλευσις· καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα κατὰ τοῦ ἔθνους. Δεινὰ περιστάσεις τῆς Εὐρώπης βραδύνουν τὰς συνδιαλέξεις περὶ τῶν συνόρων· ἀλλὰ τέλος πάντων ἀπεφασίσθη ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, καὶ μετὰ χαρᾶς δάκρυα περιέμενε τὸ ἔθνος ἐκείνην τὴν λαμπρὰν ἡμέραν νὰ ἴδῃ τὸν Μονάρχην τοῦ ἡνωμένου, καὶ πολιτικῶς καὶ θρησκευτικῶς· ἀλλάζει ἡ βασιλικὴ τύχη, βιάζει τὸν Σάξ-Κοβουργ νὰ ἀλιτῇ τὴν ὑπόσχεσίν του, καὶ τὸ ἔθνος μένει εἰς τὸ σκοῖος τῆς σιωπῆς, πίπτει εἰς ἀμηχανίαν, σκέπτεται καὶ ἐξυπνὰ ζητώντας τὰς αἰτίας τοῦ μὴ ἐρχομοῦ τοῦ Μονάρχου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Φθονερὰ ἀνθρωπώμορφά δαιμόνια, πεπλαν μένοι δημεύονται, κακῆς διαγωγῆς ἄνθρωποι, τυχοδιώκται, καὶ πωλημένα κρέατα ἐξοκολοῦσιν νὰ ταράττουν τὰς ἀκούας τῶν πολιτῶν, καὶ νὰ ἀντενεργοῦν κατὰ τῆς Διοικήσεως, φαντασμοὶ ἦγον εἰς τὰς ἀρχάς, πρὸς ἀξίαν ἐπρεβιδάσθησαν, αὐτοκάλυστοι εἰς τὰ ἐπαγγέλματα, θυσντες καὶ ἀπολύοντες τὰ ἐθνικὰ χρήματα, καὶ ἀνεξέταστος πράττοντες εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἔθνους, διαμερίζοντες τὴν Ἑλλάδα εἰς παγίσια, καὶ μουκατάδες, ὡς οἱ τύραννοι Γούρκεν κατεχρέωσαν τὸ ἔθνος τὸ ἀθῶον μετὰ σημαντικὰ χρέη, δίδοντες τὴν ἐθνικὴν γῆν ἐνεχυρον εἰς τοὺς δάνειστὰς, καὶ τέλος πάντων ἡ Χίος, αἱ Κυθωνίαι, ἡ Κῆρος, τὰ Ψαρὰ, ἡ Κασσάνδρα, τὸ Μεσολόγγιον ἡμελημένα πίπτουν εἰς τὰς τρομερὰς δεινὰ τῶν Τούρκο-Αράβων, καὶ τὰ ἀθῶα τέκνα πωλοῦνται ὡς κτήνη εἰς τὰς ἀγοράς τῆς Ἀσίας. Αἱ περθεῖαι μεταφέρονται ἀπὸ τόπον εἰς τόπον· Τούρκοι πολλὰ ἀθῶα καὶ ἀδύνατα μέρη· πίπτουν θύμα τῶν βαρβάρων πλῆθος ἡρώων, δὲν μένει τόπος δίχως ἀλλολαχμούς, καὶ αἱματοχυσίας, ἀλλὰ οἱ φαντασμοὶ ἐξοκολοῦσιν τοὺς ὀλεθρίους σκοπούς· εἰς αὐτὴν τὴν κατὰστασιν εὐρέθη τὸ ἔθνος, ὅταν ἐφθασεν ὁ ἀειμνήστου Κυβερνήτης· εἶδε τὴν κῆκωσιν, εἶδε τὰ δεινὰ, ἀλλ' ἐπικαλούμενος τὸν πατέρα, καὶ δημιουργὸν ἐκτελεῖ τὰ αὐτοῦ χρέη, καθιερῶν, ὅσον ἐδύνατο, τὰς περιπελοκὰς, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἴδῃ μίαν ἡμέραν ἐν εἰρήνῃ, καὶ ὁμονοίᾳ τὸ ἔθνος· ἀλλὰ φεῦ! τύχη κακὴ. Οἱ κακούργοι ἐβρῆκαν μίσην δύναμιν, διὰ νὰ καταστρέψουν, καὶ νὰ ἀφανίσουν τὸν ἀειμνήστου ἐλπίδα. Ἀντενεργοῦν, ζήτουν τὴν καταστροφὴν, καὶ τέλος πάντων οἱ γραμματεῖς, καὶ φαρισαῖοι εὐρίσκουν μετὰ συνωμοσίας, καὶ μετὰ ὄρους μουσικῶν· νὰ θυσιαστοῦν καὶ Κυβερνήτην, καὶ Ἀρχηγόν, διὰ τοῦ σκοποῦ τῶν. Κάμνουν κέντρον τὴν Ὑδραν, συστάνουν τυπογραφίαν, καὶ ἐκδίδουν πεπλανημένας εἰδήσεις, ζητούντες τάχα συνέλευσιν καὶ συνεχή, καὶ μετὰ αὐτὴν τὴν αἰτίαν νὰ ἐκτελέσουν τὸν σκοπὸν τῶν. Τὸ ἔθνος βλέπει μετὰ λύπην τὰ ὅσα αὐτοὶ πράττουν, καὶ σκεφντοῦν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἄλλη φαντασία ἐπιμένει καὶ ἰδοὺ ἀνέφνηται, καὶ Τόρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν μετὰ τὴν μουσικὴν καὶ ἀόρατον αὐτῶν δύναμιν τρέχουν ληστρικῶς εἰς τὴν Μάνη· κινῶν ἐπὶ ἀσάστειαν κατὰ τῆς Διοικήσεως, καὶ δεινὰ τελεφεύουν. Οἱ κακούργοι ζεκαίνον τὸν οὐδὲν τοῦ Κρατῆτος κατὰ τῆς Διοικήσεως, καὶ αὐτὸς δικάζεται, καὶ εὐρίσκει ἄπνοιαν εἰς τὴν Ὑδραν· Κάμνουν εἰς διάφορα μέρη τῆς Πελοποννήσου νὰ ἐμφανισθῶν κλέπται, ἀλλ' ὁ γενναῖος ὑπερασπιστὴς καὶ πατριώτης Ὁ Κωκοκωτρώνης ἐξαλείφει αὐτοὺς καὶ τοὺς ῥοῦπας τῆς πατρίδος τοῦ τρέχον· εἰς Ἡρόν διὰ νὰ κατεπαίσει ἐκείνη τὰ ὀνόματι παῖσι, ὅπου μετὰ τὸς ὅσον αἶματος ἀπαιτῇ

σθῆσαν. Ἡ Διοκῆσις ἀκούει μετὰ λύπῃ τῆς τὰ ὅσα ακολουθεῖν, καὶ ζητεῖ μέσθ, διὰ νὰ καθυπαχθῇ τὴν ἄνομον λύπην τοῦ. Ὁ Ρωστικὸς Ναύαρχος Ρίκερδ' ὑπάγει, τοὺς συμβουλεύει πατρικῶς νὰ ἡσυχάσουν εἰς τὰ χρέη τῶν, ἀλλ' αὐτοὶ, ὡς λυκοὶ ὠρυόμενοι, ὑβρίζουν τὴν εὐεργετίαν καὶ Αὐτοκρατορικὴν δύναμιν, φρονεῖν· ἐκείνους, οἱ ὅτι καὶ ζῶν, καὶ χρήματα, τροφὰς, καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν. Αὕτη ἡ εὐεργετικὴ πρὸς τοὺς Ἑλλήνας Ρωσικὴ, ἡ ὅποια ἐσκέπαζε πολλοὺς χρόνους τὸ νυκτικὸν τῆς Ὑδρας· μετὰ τὴν σημαντικὴν γὰρ, αὐτὴ ἡ ὅποια ἐναντίον τοῦ τυράννου τῆς Ἑλλάδος· ἔχουσι ποταμὸς ἀλάττων, βλέπει θυσιαστέους τοὺς ἀνδρείους νύκτας· μέσθ εἰς ἐκείνη τὰ παῖσι, ὅπου πρὸ ὀλίγου ἐθιρῶμεν· εἰς Νηδερλάνδους. Ἀλλὰ τί λέγω; Φεύγουν καταφρονήμενοι ὡς λησται, ἀλλὰ τὰ ἐθνικὰ πλοῖα ἡ Ἑλίας γίνονται κατανάλωμα τοῦ πυρός ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐθιοκρατῶν ληστῶν· στέλλουσι πλοῖα ἐπαναστατικὰ εἰς πολλὰ μέρη τῶν παραλίων τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' ἀποτυγχάνουν τοῦ σκοποῦ τῶν. Τρέχουν εἰς Συραν, καὶ ἐκεῖ εὐρίσκουν ὀλίγους τυχοδιώκτας ἀνδράς, ἀλλ' οὔτε ἐκεῖ τελεφεύουν· στέλλουσι πλοῖα εἰς Καλαμάταν, τρέχουν, λεηλατοῦν μετὰ ὁμογνώμονας ληστὰς τῆς Μάνης· ἀλλ' οὔτε ἐκεῖ ἀπολαμβάνουν τοὺς σκοπούς τῶν· ἐσωτερικῶς, καὶ ἐξωτερικῶς τῆς Ἑλλάδος διασπείρουν ζήλον· εἰς τοὺς ὁπαδοὺς τῆς καλίας τους, ἀλλ' οὔτε οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ φαρισαῖοι, οὔτε οἱ φιλομαθεῖς φιλόλογοι καὶ ῥήτορες, οὔτε οἱ τρέχοντες κατὰ ξηρὰν καὶ θαλάσσαν τελεφεύουν· καὶ οὕτως ἔμειναν εἰς ἀμηχανίαν. Ἀλλὰ κατεχόμενος, καὶ ἀόρατος δαίμων, ἡ κραταία αὐτῶν δεξιὰ ἐφεύρηκε τέλος πάντων τοῦ νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν πολυτίμητον ζῶν τοῦ ἔθνους, λέγω τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος I. A. Καποδίστρια, ὅστις γεννηθεὶς εἰς τὴν περίφημον πόλιν τοῦ Ἰονικοῦ Κράτους, τὴν Κέρκυραν, ἀπὸ λαμπρὰν, καὶ ἐνδοξὸν οἰκογένειαν, καὶ ἀνατροφῆς καὶ διδασχῆς εἰς ὅσα ἡ Ανατολικὴ ἡμῶν δοξάζει ἐκκλησίαι, καὶ πᾶσαν ἐγκύκλιον παιδείαν ἐκμαθὼν, καὶ ἐν ἀξιώμασι τῆς πατρίδος διαπρέψας, καὶ λαμπρῶς ἐν ἀρετῇ πάσῃ διερχόμενος τὸ στάδιον τοῦ βίου, ἐφθασεν εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν τῶν ἐξ ἀπορρήτων τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μαγαλειότητος τῶν Ρωσσῶν, καὶ ἡγαπήθη, καὶ πολλῶν χαρίτων ἡξιώθη· ἀλλὰ καὶ μετὰ διάφορα ἀξιώματα ἐτιμήθη παρὰ τῶν ἄλλων βασιλείων· καὶ ἡγεμένων τῆς Εὐρώπης, ἀγαπητὸς γεγονώς, καὶ ἐξᾠκουστος εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια τοῦ γνωστοῦ μας κόσμου. Τοῦτον λοιπὸν τὸν μέγαν ἄνδρα, τὸν ἀξιοτίμητον ἡσυχρὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους· τὴν Κυριακὴν εἰς τὰς 27 Σεπτεμβρίου 1831 E. Π. ἐμβαίνοντα εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, οἱ κατάρτοι Μαυρομηχανίδες, τὸ ζεῦγος τοῦ διαδόχου Γεωργίου καὶ Κωνσταντίνου, ἐφρόνουν, εἰ ἄρα οἱ λύκοι τὸν ἀμύνον τὸν ἀκκῶν, τὴν ἐλπίδα καὶ παρηγορίαν τῶν πτωχῶν, ἔσβασαν τὸ φῶς τῆς Ἑλλάδος. Ὁ λαὸς εἰς ταύτην τὴν ἀνέλπιστον συμφορὰν ἔτρεξε νὰ ἐκδικηθῇ τοὺς κακούργους, καὶ ἡ κλαύσις τοῦ λαοῦ ἀντήχει εἰς τὸν αἶρα διὰ τὴν στέρησιν, ὅπου διὰ πάντα θέλει ὑστεροῦνται. Ἡ ἐντιμὸς οἰκογένεια τοῦ ἀειμνήστου μετὰ πᾶσαν βαθύτητα λύπην θέλει ἀκούσει τὸν ἀδικὸν αὐτοῦ θάνατον· Ἡ πατρίς του, ἡ ὅποια τὸν ἐσέβετο, καὶ τὸν ἐτιμοῦσε, τάχα μετὰ ποῖα αἰσθήματα καὶ ἐγκυρδίας στεναγμούς θέλει κλαύσει τὴν στέρησίν του; Οἱ πτωχοὶ, αἱ γῆραι, τὰ ὄρφανά, οἱ ὑπότροφοι, τοὺς ὁποίους ἐξ ἰδίων του ἐξόδων ἐπεμπαν εἰς τὴν φωτισμένην Εὐρώπην, διὰ νὰ διδασθῶν, οἱ φίλοι εἰς καθὲς μέρος καὶ τόπον, ὅπου κατὰ κληρὸς ἐγνώρισεν, οἱ σοφοί, οἱ πολιτικοί, οἱ Βασιλεῖς τῶν ὁποίων τὰ ἀξιοτίμητα δῶρα, ἐστόλιζαν τὰ στήθη του, καὶ τί λέγω! ἡ Μαγαλειότης του ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας, τάχα δὲν θέλει ταρραχθῇ εἰς τὴν θαλερὰν εἰδήσιν; Δὲν θέλει διακυρρῶσθαι, ὅταν μαθῇ τὸν ἀδικὸν θάνατόν του; Ἐχάτε δίκαιον, ἀδελφοὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι, νὰ κλαύσητε τὸν σεβάσιμον, καὶ ἀξιοτίμητον τοῦτον ἄνδρα· Ἐχάτε δίκαιον Ἑλλὰς, νὰ πενθοφρήσῃ, καὶ κλαύσῃ ἀπαρηγόρητα διὰ τὸν εὐεργετὴν σου, διὰ τὴν κακὴν φήμην, ὅπου θέλει διασπαρθῇ διὰ τοὺς Ἑλλήνας· ἀλλὰ μὴ ἀπελπίεσαι, δὲν θέλει κατηγορηθῶν, παρὰ οἱ κόσκιες Μαυροκακομηχανίδες, καὶ οἱ συνωμοταὶ αὐτῶν, εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα εἰσὶ. Φιλτάτη καὶ πολυπαθὴς πατρίς! πένθησον, μαυροφῶρεσον, κάμα τὰ μνημόσυνα εἰς τὰς ἐκκλησίας σου, ἄφες τὰς Ἑλληνίδας παρθενοὺς νὰ κλαύσουν εἰς τὸν τάφον, καὶ νὰ μυρολογῶν τὰς ἀρετάς τοῦ πατρός, τοῦ ἐλευθερωτοῦ, ἄφες νὰ πλεῖδουν μετὰ τὰς ἀθῶας χεῖρας τῶν στεφάνους, καὶ μετὰ ῥόδα πολύχρσα νὰ στολίσουν τὸν τάφον τοῦ ἐναρέτου ἡρώος μας. Θέλει ἀκούσει, ἀειμνήστε Ἰωάννη, νὰ στιχολογοῦν, καὶ νὰ ψάλλουν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἰς τοὺς οἶκους, εἰς τὰς κώμας, καὶ εἰς τὰς ἐξοχὰς τὸ ἀθάνατόν σου καὶ πολυτίμητον ὄνομα· τὰ πλοῖα δὲν θέλει ἐδγαίνουν, οὔτε ἐμβαίνου εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, δίχως νὰ ψάλλουν τοῦς ὕμνους σου· οἱ στρατιωτικοὶ θέλει σὲ κρατοῦν εἰς τὰ στήθη τῶν· τὸ ὄνομά σου θέλει στολίζει τὰς σημαίας τοῦ ἔθνους. Οἱ μεταγενέστεροι θέλει σὲ ἀνεγείρουν στήθας, ἀνδριάντας, καὶ τρόπαια. Ἡ μνήμη σου θέλει μένει ἀθάνατος εἰς τὰς ἱστορίας τοῦ κόσμου, καὶ τοῦ ἔθνους. Ὁ φιλικὸς ἀδελφός σου, ὁ τιμὸς καὶ ἐνάρετος Αὐγουστίνης, ὅστις κατὰ τῶν τὰς πληγὰς σου ἐθρήνη, αὐτὸς θέλει γίνεαι παράδειγμα τῆς ἀρετῆς σου καὶ τῶν πράξεών σου. Ἀλλ' ὦ ἀθάνατε, καὶ σεβασμια σκιά τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου, συγχώρησον τὸ ἀδύνατον πνεῦμά σου, καὶ δός μοι λόγον· διὰ νὰ παρακαλέσω τὸν ὀφθαλμὸν, νὰ συνκαταστή τὴν ἱερὰν σου ψυχὴν μετὰ Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ δικαίου Ἀβελ. Αἰώνια ἡ μνήμη τοῦ ὀνόματός σου, ἀξιοτίμητα μάρτυς τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Αἰώνια ἡ μνήμη τῶν σεοῦστων γεννητόρων σου. Μακαρίζῃ ἡ πατρίς σου. Μακαρίζῃ τὸ ἔθνος σου. Μακαρίζῃ ἡ γῆ, ἐν ᾗ ἀναπαύεσαι, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου αἰώνιον. Γένοιτο. Γένοιτο. Γένοιτο.

Ἀναφορά τῆς Νήσε Νάξου.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Με λύπην μας ἀνέκφραστον καὶ ἀπαρηγορήτως ἐπληροφορήθημεν οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς Νάξου τὴν τολμηθεῖσαν παρὰ τῆς ἐθνικοκαταστάτου γενεᾶς τῶν Μαυρομιχαλῶν πατροκτονίαν.

Θρηνησάμεν, καὶ ἐλαινολογῶμεν ἀπαρηγορήτως, καὶ θέλομεν θρηνησάμεν τὴν σέβησιν τῆς πατρὸς ἡμῶν καὶ εὐεργέτη, καὶ ἡμέρα πένθους γενικῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα θέλει εἶσθαι ἡ 27 Σεπτεμβρίου.

Τὰ συνετὰ ταῦτα μέτρα, τὰ ὅποια ἔλαβεν ἡ Σ. Γερουσία μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος, θέλουν φυλάττει βεβαίως τὴν πατρίδα μας ἀπὸ τῆς ὀλέθριας κακῆς τῆς ἀναρχίας, τὰ ὅποια ἐδοκίμασamen εἰς τὴν ἐπταστίαν τῆς ἱερᾶς ἀγάπης μας.

Ἡ ἐκλογή τῆς Κόμητος Κυρίου Α. Α. Καποδίστρια ὡς Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι τοῦλάχιστον δαῖγμα μικρὸν εὐγνωμοσύνης τῆς ἐθνῆς μας διὰ τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἀπὸ τὸν ἀείμνητον ἀδελφὸν τῆς μεγάλης εὐεργασίας, καὶ εἰς τὸτο ἡ Σ. Γερουσία ἐπελάβε τὴν κοινὴν εὐχάν.

Ὁ Σεβαστὸς μας Πρόεδρος, μιμητὴς τῶν ἀρετῶν τῆς αἰδίδου Κυβερνήτης μας, καὶ γλυκυτάτης ἀδελφῆς, τῆς ὁποίας τὰς ἀρετὰς θρηνησάμεν ἡ ἐρρανή μας πατρίς, θέλει βέβαια ἐξακολουθήσει τὸν διαγραφέντα ἀπὸ τὴν μεγάλαναιαν ἐκείνην ὀρθὸν δρόμον μαζὶ μετὰ τὰς δύο συναδελφείας Κ. Θ. Κωλοκοτρώνην καὶ Ἰ. Κωλέττην, ἱκανοὶ τῶν ὑψηλῶν τάτων χρεῶν, καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς ἐθνῆς, καὶ διασώσεν ἔτι τὴν πατρίδα μας ἀπὸ τῆς ἐπαπειλόμενης αὐτὴν κινδύνους.

Ἐπαρηγορήθη τοις τοτέπως ἡ ἀπαρηγορήτος θλίψις μας διὰ τὴν κατάληπτον ταύτην ἐκλογὴν, εἰς τὴν ὁποίαν θέλομεν προσφέρει προχρηματικῶς τὸ ἴδιον σέβας καὶ τὴν ἰδίαν ἀπεριόριστον ὑπακοήν, καθ' ὅσον ἐπροσφέρουμεν καὶ εἰς τὸν ἀείμνητον Κυβερνήτην μας.

Δαῖγμα τῆς αἰωνίης εὐγνωμοσύνης μας εἰς τὴν μακαρίαν ψυχὴν τῆς μεγαλοπράγμονος Κυβερνήτης μας δὲν ἔχομεν ἄλλο ἐπὶ τῆς παρόντος καὶ προσφέρουμεν οἱ πολῖται Νάξου, εἰμὴ τὰ καρδιοσταλκτικὰ δάκρυα πάσης ἡλικίας, καὶ τὸ πένθος, τὸ ὅποτον θέλει εἶσθαι ἀδιαχώριστον ἀπὸ τὴν καρδίαν τῆς εἰσώσης καὶ τῆς μελλέσης γενεᾶς.

Παρακαλοῦμεν τὴν Σ. Ἐπιτροπὴν νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τὴν παρῶσαν μας, διὰ νὰ γνω-

ρίτῃ ὁ κόσμος τὸ Φρόνημα τῆς λαῖμας, καὶ τὴν ἀθωότητα τῆς ἀπὸ τὴν συγγενῶν πατροκτονίας τοῦ εὐεργετικωτάτου Κυβερνήτη, ὅπως ἴδωσιν αἱ Σ. Συμμαχικαὶ δυνάμεις, ὅτι ἡ μικρὰ πράξις ἔγενε παρὰ ὀλίγων κακῶν, καὶ νὰ ἐπιταχύνωσι τὰς εὐεργετικὰς ἀποφάσεις τῶν ὑπὲρ τῆς μελλέσης τύχης τῆς πολυπαθῆς καὶ ὀρφανῆς ἐθνῆς.

Διὸ καὶ προσφέρουμεν τὸ βαθύτατόν μας σέβας ὑποσημαίμεθα.

Ἐν Νάξῳ, τῇ 21 Νοεμβρίου 1831.

Οἱ εὐπειθεῖς πολῖται, τῆς νήσε Νάξου. Α. Δυτικοὶ Ἑλληνας.

Α. Μπαλλος, Ι. Σομμαρίπας, Χρ. Ἀλυσάφης, Γ. Σομμαρίπας, Στ. Μπαρότσης, Π. Βιτσαρῆς, Μ. Μαρκοπολίτης, Ι. Κόκκος, Δ. Μπαζῆς.

(Ἐπονται αἰλοῖπα ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 256)

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Νάξου.

Ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον καὶ αὐτόγνωμον τῶν ὀπίθεν ὑπογραφῶν τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας τῆς μετὰ τῶν ἐνδιαλαμβανόμενων.

Ἐν Νάξῳ, τὴν 30 Νοεμβρίου 1832

Οἱ Δημογέροντες. Χρητῆς Σομμαρίπας, Ἰακώβος Μπαρότσης, Γεώργιος Παρῆς, Ἰωάννης Ἀναπλιώτης.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ ΣΠΡΟΤΑΡΧΟΝ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἐξοχώτατε.

Ὁ ἀξίωτος Δικηγότης μας Κύριος Δ. Ὀρφανὸς, μῦς ἐκινουρήσας κατὰ τὴν 20 τῆς παρελθόντος Δεκεμβρίου μηνὸς διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 215 διακηρύξεως, τὰ ὑπ' Ἀρ. Α' καὶ Β' ψηφίσματα τῆς Ε' ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως χρονολογημένα τῇ 7 καὶ τῇ 8 Δεκεμβρίου τῆς 1831 ἔτους.

Ἀναγνωθέντα ταῦτα παρ' ἡμῶν ἀπάντων τῶν κατοίκων τῆς νήσε Νάξου ἐμετρίασαν ἐκ ὀλίγων τὴν τὴν λύπην μας, καὶ ἐπανήγαγον χαλὴν εἰς τὰς ψυχὰς μας, ἐκταραχθείσας πρὸ τριῶν ἡμισυ Μηνῶν διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 262 ἐγκυκλίου τῆς Σ. Γερουσίας.

Ἐκφράτουμεν τότε τὴν ἀγανάκτησιν μας διὰ τὴν βδελυρὰν πατροκτονίαν καὶ τὴν ἀπαρηγορήτον θλίψιν μας διὰ τὴν σέβησιν τῆς ἀγαθῆς πατρὸς καὶ ἀρετῆς Κυβερνήτης μας, κινούμενοι καὶ σήμερον ἀπὸ εὐλαστῆς καὶ εὐχαρίστησιν, ἀναπέμπομεν τρανῶς διὰ τῆς παρόντος μας εὐχαῖς εὐχαριστήριες πρὸς τὸν ὕψιστον διὰ τὴν πρὸς τὸ γένος ἡμῶν θείαν αὐτῆς ἀντίληψιν.

Εὐγνωμονοῦμεν δὲ καὶ πρὸς τὴν Σ. Ἐθνοσυνέλευσιν διὰ τὴν πρὸς τὸ ἄξιον καὶ εἰσάρετον ὑποκείμενον τῆς Υ. Ε. γενομένην ἐκλογὴν ἥτις συνάδει μετὰ τὰς εὐ-

χάμας, καὶ μᾶς Βεβαροῖ, ἵτι ἡ τῆς Ἑλλάδος ἡ-
συμία, τὴν ὅποιαν κακ' ἔγνωμε, τὰς ἐμνηχαιεύθησαν
ἰαυαράξωσιν, ἀρχίζου πάλιν τὴν βασιλεύειαν. Φέρου-
σα τὴν κοινὴν χαρὰν καὶ εὐδαιμονίαν τῶ ἔθνει καὶ
ἐντὶς μετὰ τὴν εἰρήσιν τῶ ἀειμνήστῃ πατρὶς καὶ Κυ-
βερνήτῃ μας δὲν ἠδύνατο νὰ δῶθ' ἐπιλογὴν ἀρμοδιωτέ-
ρα, εἰμὴ τῆς Υ. Ε. διὰ τὴν σμικρύνει τὴν ἐκγάρδιον
λύπην μας διὰ τὴν ἀπεδίωσιν τῶ ἀειδίμῃ Κυβερνή-
τῃ μας, καὶ διὰ τὴν διευθετήσῃ ἀξίως τὰ ὑψηλὰ τῆς
Ἑλλάδος συμφέροντα.

Θεὸς ὁ παντοκράτωρ Θεὸς, τῶ ἐποῖε ἡ δεξιὰ ἐ-
λύτῃσε θανάτου τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶς δεινούς
κινδύνους, νὰ νεύσῃ εἰς τὰς καρδίας τῶν ὑπερσεβάστων
ἀνάκτων περσῶν τῆς Ἑλλάδος, νὰ εὐδοκήσωσιν
ἐν τάχει διὰ τὴν σωτήριον ἀποκατάστασιν τῶ πολυ-
παθὲς ἔθνος τῶν Ἑλλήνων νὰ ἐμπνεύσῃ δὲ τὴν ὁ-
μίαν καὶ τὸ πρὸς τὰ καθήκοντα σέβας καὶ εὐπεί-
θειαν εἰς τὰς Ἑλληνας, χαρίζων εἰς τὴν Υ. Ε. ζω-
ὴν πολυχρόνιον, καὶ ἐπιχορηγῶν αὐτῇ τὸ τῆς σοφί-
ας καὶ συνέσεως πνεῦμα ὥστε βαίνων κατ' ἴχνη τῶ
σεβασμίου ἐκείνου ἀνδρὸς γλυκυτάτῃ αὐταδέλφῃ της
νὰ γένῃ τὸ ἀντικείμενον τῶν εὐχῶν παντὸς τῶ Ἑλ-
ληνικῷ ἔθνει.

Παρακαλῶμεν θερμῶς τὴν Υ. Ε. νὰ εὐαρεστηθῇ καὶ ἐπι-
τάξῃ, ἵνα δημοσιευθῇ ἡ παρῶσα μας διαταγὴ τύπε.

Καὶ προσφέροντες τὸ βαθύτατόν μας σέβας ὑπο-
σημειώμεθα. Ἐν Νάξῳ, τῇ 20 Ἰανουαρίῃ 1832.

Οἱ εὐπειθεῖς πολῖται. — Οἰκονόμος ὅλων τῶν
χωρίων Νάξου, Δ. Μπαζαῖος, Ν. Μανουριμάτης, Ἰ-
άκωβος Κέκης, Π. Λεντέδης, Ι. Α. Τσανίνης Δη-
μογέραν, Ἐμ. Γαλατερός.

(Ἐπὶ τῇ αἰ. λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 98.)

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Νάξου Ἐπικυροῖ
τὸ γνήσιον καὶ αὐτίγνωμον τῶν ἐπιδειν ὑπογραφῶν
τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας της, μετὰ τῶν ἐνδιαλα-
μψαιμένων. Ἐν Νάξῳ, τὴν 12 Φεβρουαρίῃ 1832.

Οἱ Δημογέροντες Χρυσῆς Συμμαχίτος, Ἰάκωβος
Μπαρότσος, Γεώργιος Παράσης, Ι. Ἀναπλιώτης.
Ἀνδρέας Μπαζαῖος, Γ. Κάρτια.

Ὁμοίᾳ ἀναφορᾷ τῶν τῆς Δυτικῆς ἐκκλη-
σίας Ἑλλήνων κατοίκων τῆς αὐτῆς νήσου.

Οἱ εὐπειθεῖς Ἴλληες τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας τῆς
νήσου Νάξου. — Τζαμπάκης Παρότσος Καγ. ελάριος,
Γερμανὸς Συμμαχίτης, Ἰάκωβος Συμμαχίτης, Ἀντὶ-
νὸς Μπέλος, Φραντζέσκος Συμμαχίτης Ἰωάννης, Ἀντὼ-
νιος Μπαρότσος Στεφάνος.

(Ἐπὶ τῇ αἰ. λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀριθ. 28)

Ἐπικυρεῖται τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν. Οἱ Δημο-
γέροντες, Χρυσῆς Συμμαχίτης, Ἰάκωβος Μπαρότσος.

Ὁ Διοικητὴς Νάξου, Πάρε, καὶ Ἀντιπάρε.

Ἐπικυρεῖται ἡ γνησιότης τῶν αὐτῶν δύο ὑπο-
γραφῶν τῶν ἐπαρχιακῶν Δημογερόντων τῆς Δυτι-
κῆς ἐκκλησίας τῶν Χ. Συμμαχίτης, καὶ Ἰακώβου
Μπαρότση, κατὰ τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ὁμολογί-
αν καὶ αἴτησιν.

Ἐν Νάξῳ, τὴν 5 Φεβρουαρίῃ 1832.

Ὁ Διοικητὴς Δ. ΟΡΦΑΝΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Α. Ἀραβαντινός.

Ἀναφορᾷ τῆς Πάρε.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ Σ. ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἐξοχότατε.

Βεβαιώοντες ἡμῖς οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας
Πάρε καὶ Ἀντιπάρε διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶ Β'
ψηφίσματος τῆς Ε' τῶν Ἑλλήνων ἐθνικῆς Συνελεύ-
σεως, ὅτι τὸ ἔθνος ἐναπέθετο κατ' εὐχὴν εἰς τὴν Υ.
Ἐξοχότητα τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ συνα-
θανθέντες ἀπὸ καρδίας, ὅσα ἡ Υ. ἐξοχότης θέλει
προσφέρει συμφέροντα κυβερνητικῶς ὑπὲρ τῆς κοι-
νῆς εὐταξίας, καὶ ἀσφαλείας τῶ ἔθνει κατὰ μίμη-
σιν τῆς Α. Ε. τῶ ἀειμνήστῃ Κυβερνήτῃ καὶ Ἀρχηγῷ
τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τὸν ὅποιον ἐντελῶς ἀφωσιωμένοι
αἰέποτε, προσφέρουμεν τὴν ἀπαγερμένην κατ' ὀφει-
λὴν ὑποταγὴν καὶ εὐπείθειαν εἰς τὰς εὐσεβάστους δια-
ταγὰς αὐτῆς σπεύδομεν διὰ τῆς ταπεινῆς ταύτης ἀνα-
φορᾶς νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ὅποιαν ἡ ψυχὴ μας συνη-
δαίνθη χαρὰν διὰ τὴν καθίδρυσιν τῆς νέας τῆς ἔθνους μας
Ἀρχηγῆς, πρὸς τὸν ὅποιον προσφέροιτε ἀπαραμει-
ώτως τὴν τελείαν μὲ βαθύτατον σεβασμὸν ἀφισίω-
σίν μας, πεποιθήμεν ἐτελᾶς, ὅτι διὰ τῶν συνετῶν
κυβερνητικῶν μέτρων τε, θέλει διατηρήσῃ τὸ πολυ-
παθὲς ἔθνος ἐξασφαλισμένον, μὲ τὴν κοινὴν εὐταξίαν
καὶ ἡσυχίαν, τὸ μόνον συντελεστικὸν μέσον τῆς εὐδαι-
μονίας τῶ Κράτους.

Παρακαλῶμεν δὲ, ἵνα ἡ παρῶσα μας καταχωρη-
θῇ εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα ὅπως διαγνωρισθῇ εἰς
τὸν ἔξω κόσμον ἡ ἀθωότης τῶ πολυπαθὲς ἔθνους μας
καθ' ὅσα εἰ ἐχθροὶ τῆς πατρίδος διέπραξαν ἰδιοτε-
λῶς, μάλιστα δὲ εἰς τὰς τρεῖς ὑψηλὰς Δυνάμεις τὰς
συμμάχους καὶ εὐεργέτιδας τῆς Ἑλλάδος, αἵτινες
περὶ πολλῶν παίρνεται τὴν ἐλπίδα σωτηρίαν καὶ ἀ-
νεξαρτησίαν της, ἐνασχολῶνται εἰς τὸ νὰ δώσῃ τέλος
τῶν πολυχρόνιων δεινῶν της.

Πρόθυμοι δὲ ὅλοι ὅλως καὶ εὐπειθεῖς εἰς τὴν ἐκ-

πρώτων τῶν διαταγῶν τῆς Σ. Κυβερνήσεως Ὑποση-
μεύεσθαι μὲ τὸ ἀπαγγέλλον βελούχτον σέβας.

Εν Παρισίᾳ τῆς Πάρε, τὴν 29 Ἰανουαρίου 1832.

Οἱ ταπεινοὶ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Πάρε καὶ
Ἀντιπάρου. Ὁ ταπεινὸς Μητροπολίτης Παροναξί-
ας Ἰερόθεος, Σακελλάριος Παροικίας, Σακελλάριος
Νέσσης, Ἀλέξανδρος Καμπάνης, Τζανὴς Στ Καμ-
πάνης, Γ. Βιτσαράς, Δημήτριος Χαμάρτος, Α. Ἐ-
λευθερίου Χαμάρτος, Δ. Καλαβρὸς, Χιλίαρχος Γ.
Χαμάρτος.

(Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 439.)

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Πάρε
καὶ Ἀντιπάρου

Ἐπικυρῶσα τὰ ἐν τῇ παρέσῃ ἀναφορᾷ ἐνδιαλαμ-
βανόμενα, συνεπικυροῖ τὴν γνησιότητα καὶ τὸ αὐτὸ
γινώσκον τῶν ἐν αὐτῇ ἀπασῶν ὑπογραφῶν.

Εν Παρισίᾳ τῆς Πάρε τὴν 10 Φεβρουαρίου 1832.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες, Ζέπος Κυπριανός,
Ζ. Μάτσας Μαυρογένης, Ν. Βατιμπέλας.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Δ. Χαμάρτος.

Ἀκολοθία τῆς Δικογραφίας τῆς δολο-
φονίας τοῦ αἰοιδίμου Κυβερνήτου.

Ἐξέτασις τοῦ Γεωργίου Μαυρομιχάλη.

Τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ἐπαρσιστάμεν ἔμπροσθέν
μας μὲ τὸ ἀναγκαῖον ἀπόσπασμα τὸν ἐγκαλέ-
μενον διὰ δολοφονίαν Γεώργιον Μαυρομιχάλην, διὰ
τὰ τὸν ἐξετάσωμεν περὶ τῆςπραχθείσης δολοφονίας.
Ἐρωτηθεὶς δὲ περὶ τοῦ ὀνόματός τε, ἐπωνύμου τε, ἡλι-
κίας, πατρὶδος καὶ ἐπαγγέλματος, ἀπεκρίθη ὀνομά-
ζεσθαι Γεώργιος Μαυρομιχάλης, τριάκοντα ἐτῶν ἴην
ἡλικίαν, Σπαρτιάτης, νῦν ἀπλῆς πολίτης διὸ καὶ ἐξε-
τάσθαι, ὡς ἔπεται.

Ἐρ. Αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα μὲ ποῖον εἶχετε συνανα-
εσροφῆν; — Ἀπ. Σχεδὸν μὲ κανένα ἔτε αὐτὴν, ἔτε
τὴν ἄλλην, ἐκτὸς μερικῶν φίλων.

Ἐρ. Ποῖοι εἶναι αὐτοὶ οἱ φίλοι, οἵτινες ἤρχοντες;
— Ἀπ. Ἦλθε δύο, τρεῖς φορὰς ὁ Γεροκαλαμογδάρτης,
τὸν ποῖον εἶχον προσκαλέσει ἐπίτηδες, διὰ νὰ μὲ δανεί-
σῃ 5 τάλληρα, διὸ καὶ μὲ ἔδωκε, τέσσαρα ἤλθον ἐπίσης
καὶ ὁ Ἀναστάσιος Λόντος μὲ τὴν γυναῖκα τε, καὶ ὁ
καπιτάν Λεπίσης, καὶ ὁ Ἀσυνόμος Μαραθωνησιεὺς
Ψαριανός.

Ἐρ. Μόνος ἐκατικέτετε εἰς Ναύπλιον; — Ἀπ.
Μὲ τὴν οἰογένειάν μου τῶρα τελευταῖον.

Ἐρ. Πῶς εὐρίσκεται τῶρα; — Ἀπ. Εἰς Ναύπλιον.
Ἐρ. Ὁ Κωνσταντῖνος μαζὴ σας ἐκατοικῆσεν; — Ἀπ.
Μάλιστα πλὴν εἰς τὸ ἐπάνω πάτωμα, ὅπερ διαρίθῃ
παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ ἐγώ.

Ἐρ. Τῶρα τελευταῖον πόσοι φύλακες σᾶς ἐφύλατ-
τον; — Ἀπ. Πότε δέκα, τέσσαρες, καὶ πότε δύο τῶρα
ἐχάτως, μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Ναυάρχου Ἐκτόρου
μας εἶχον δύο.

Ἐρ. Πῶς ὀνομάζονται; — Ἀπ. Ὁ εἰς Καραγιάν-
νης, τὸ ἑτέρον δὲν ἐνθυμῶμαι.

Ἐρ. Ἐνθυμῶθε ποίαν ἡμέραν ἦλθεν εἰς τὴν οἰκί-
αν σας ὁ Γεροκαλαμογδάρτης, καὶ ὁ Λόντος; — Ἀπ.
Ὁχι.

Ἐρ. Εἶχετε ὅπλα εἰς τὸ ὀσπήτιόν σας; — Ἀπ.
Εἰς τὸ ὀσπήτιον εἶχον ὀσκορδέλης δύο, καὶ εἰς ἄλλος,
τὸν ὁποῖον ἐβγαλαν, μίαν ἢ δύο, δὲν ἐνθυμῶμαι.

Ἐρ. Αὐτὸ τὸ ἄλλο παιδί πῶς ὀνομάζεται; — Ἀπ.
Τριαντάφυλλος· μάλιστα πρὸ δώδεκα ἡδὴ χρόνων εὐ-
ρίσκεται μαζὴ μὲ τὸ σπῆτι τοῦ πατρός μου.

Ἐρ. Αὐτοὶ οἱ φύλακες, ὅπερ σᾶς ἐφύλαττον, ἤξευ-
ραν, ὅτι εἶχετε αὐτὰ τὰ πιστόλια; — Ἀπ. Δὲν ἤξευ-
ρω. (1)

Ἐρ. Μὲ ποῖες εἶχετε ἀλληλογραφίαν; — Ἀπ.
Σχεδὸν μὲ κανένα.

Ἐρ. Ἀφ' οὗ ἤθε ἐλεύθεροι τελευταῖον, εἰς ποίαν
ἐκκλησίαν ἐσυχνάζετε; — Ἀπ. Πάντοτε εἰς τὸν ἁγίον
Σπυρίδωνα.

Ἐρ. Χθὲς τὸ ἐσπέρας ποῖοι ἦσαν εἰς τὸ ὀσπήτιόν
σας; — Ἀπ. Κανένα.

Ἐρ. Ἦσαν οἱ φύλακές σας ἐκεῖ; — Ἀπ. Μάλιστα.

Ἐρ. Ποίαν ὥραν ἐσυνειθίζετε νὰ πηγαίνετε εἰς τὴν
ἐκκλησίαν; — Ἀπ. Περὶ τὴν δεξολογίαν.

Ἐρ. Χθὲς τὸ πρωὶ ἤθε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν;

Ἀπ. Μάλιστα;

Ἐρ. Μόνος ἤθε; — Ἀπ. Μὲ τὸν Θεὸν μου, καὶ μὲ
τὸς δύο φύλακας.

Ἐρ. Ὅσάκις ἐπηγίνετε εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐφο-
ρεῖτε καπὸταν; — Ἀπ. Μάλιστα.

Ἐρ. Εἰς τὰς 27 Σεπτεμβρίου, τί ὥραν ὑπήγετε εἰς
τὴν ἐκκλησίαν; — Ἀπ. Εἰς τὸ πρῶτον εὐαγγέλιον,
ὡς καὶ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν.

Ἐρ. Πῶς ἐσυνειθίζετε νὰ σέκεσθε; — Ἀπ. Ἐγὼ
εἰς τὸ φύλλον τῆς θύρας, ὁ Θεὸς μου ὅμως εἰς τὴν
γωνίαν τῆς ἐκκλησίας.

Ἐρ. Ἐκεῖνα τὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀφ' οὗ ὁ
δῆλος σας, καὶ ὁ Σκορδέλης εἰς τὸ ὀσπήτιόν σας, τὰ ἐμε-

(1) ἀφ' οὗ μία ἐρωταπόκρισις ὡς ἀσήμαντος,

αχειρίδιτε διόλου; — Ἀπ. Ὁχι, διότι δὲν ἤξευρα, καὶ τὰ ἐπῆραν, ἢ τὰ ἀφῆσαν.

Ἐρ. Δὲν ἐπαρκατηρήτετε, ἂν χθὲς, ἢ σήμερον ὁ θεὸς σας ἐφορεῖσεν ὅπλα; — Ἀπ. Ὁχι.

Ἐρ. Ἐπειδὴ εὐρέθητε εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν 27 τῆς Σεπτεμβρίου, τί ἠξεύρετε νὰ μᾶς ἐπῆτε διὰ τὸ συμβᾶν ἐκεῖνο; — Ἀπ. Ἀφ' ἐκ δευτέρου μᾶς ἐφυλάκωσαν, ὁ θεὸς μὲ λέγει, "Δὲν φεύγωμεν μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν;" Ἐγὼ δὲ τὸν εἶπον, ὅτι δὲν φεύγω· Ἐπειδὴ ἔχω φαμελίαν, καὶ ἐπατήρ μὲ εἶναι ὑπὸ κράτησιν καὶ Ἐπειδὴ χρεώσῳ καὶ εἰς πολλὰς πτωχὰς, καὶ τῆτο ἄς πρόφατιν, τὸ εἶπον καὶ διὰ ταῦτα τὸν εἶπον, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ τὸ κάμω.

Ἐρ. Τί σας εἶπε τότε; — Ἀπ. Ὅτι ἐγὼ σὲ εἶχον εἰς ὑπόληψιν γενναίᾳ ἀνθρώπου, καὶ ἔχῃ σκοπὸν, νὰ σὲ εἰπῶ καὶ ἄλλα, πλὴν εἶσαι δειλός, καὶ πῆγχις πέρεα, καὶ ἄλλες τοιόττες συγγενικὰς ἀρεῖσμάς· ἐγὼ δὲ τὸν ἀπεκρίθην, ὅτι δὲν δαλιῶ· ἀλλὰ μ' ἐμποδίζεν τὰ συμ-συμφέροντά μὲ καὶ Ἐπειδὴ ἐκ δευτέρου μετὰ δύο ἡμέρας μὲ τὸ ἐπανελάβε, διὰ νὰ τὸ ἀποφύγω, ἔπειλα, καὶ ἔφερα τὴν φαμελίαν μὲ· ἀφ' οὗ δὲ ἔφερα τὴν φαμελίαν μὲ, πάλιν μίαν ἡμέραν μὲ εἶπεν, ἵτι θὰ φύγει, μολονότι ἐγὼ δὲν ἤθελα, ἐγὼ δὲ τότε τὸν εἶπον, μὴν ἐνφοκινδυνεύσης, ἐνῶ εἶσαι μόνος, ἀλλ' αὐτὸς μὲ ἀπεκρίθη, ὅτι ἔχει ἄλλες ἓνα ἢ δύο.

Λοιπὸν ἀφ' ἐπήγαμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐγὼ ἐμῆκα μέσα καὶ ἀκέμνησα εἰς τὸ φύλλον τῆς θύρας, τὸ ὁποῖον ἦτον κλεισμένον, ἀφ' ὧν πρῶτον ἠσπάσθην. ὁ θεὸς μὲ ὅμως εἰς τὸ κατώφλιον, καὶ δὲν ἠσπάσθην· μάλιστα εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν ἴστατο πάντοτε· Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν θέσιν, ὅπως ἐσεκόμην, μ' ἐβενοχώρησαν μερικοὶ πολῖται, ἐπέρασα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἢ τοὶ ἐμβαίνων δεξιά.

Ἐρ. Ἀπὸ τὸ ἴδιον μέρος ἦτον καὶ ὁ θεὸς σας; — Ἀπ. Μάλιστα. (ἀκολουθεῖ)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 5,479 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀργεὺς καὶ Ναυπλίας.

Ἐπειδὴ ὁ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς δίκης ἀναχωρήσας πλοίαρχος Ἀθανάσιος Γ. Πάνος δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὸ Δικαστήριον τῆτο εἰς τὴν πρώτην τῆς προθεσμίας, ἣτις ἐχορηγήθη πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 5,231 δευτέρας κλήσεως δημοσιευθείσης διὰ τῆς παρεργήματος τῆς ὑπ' Ἀρ. 14 Φύλλου τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐπειδὴ ὁ ἀντίδικος αὐτῆς ἐπίτροπος τῆς πληρώματος τῆς καταδρομικῆς πλοῖς Ἀχιλλέως Δημήτριος Δαμβλιανὸς ἐνεργῶν καὶ διὰ τὸν συνεπίτροπόν τε Ἀναστάσιον Μαυροκέφαλον παρεστίασε κατὰ τὸ ἄρθρον 257 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας τὴν ἀνακεφαλαιώσιν τε.

Προσκαλεῖται ἡ Ἀστυνομία Ναυπλίας δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 258 καὶ 259 τῆς αὐτῆς Διαδικασίας νὰ γνωστοποιήσῃ δι' ἀστυνομικῆς κλήτορος, κηρύττοντος μεγαλοφώνως ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ταύτης πρὸς τὸν διαληφθέντα Ἀθανάσιον Γ. Πάνον, ὅτι δύναται νὰ παρεστιάσῃ τὴν ἰδικήν τε ἀνακεφαλαιώσιν ἐντὸς οὐκτὼ ἡμερῶν προθεσμίας, ἀρχομένης ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ παρεῖσα κλήσις καταχωρηθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα· εἰδὲ μὴ, θέλει χάσῃ τὸ δικαίωμα τῆτο, τὸ δὲ Δικαστήριον θέλει ἐκδώσῃ κατ' ἐρήμην τὴν ἀπόφασιν τε.

Ἡ παρεῖσα κλήσις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος· Ἀντίγραφα δὲ αὐτῆς νὰ κολληθῶσιν εἰς τὴν θύραν τῆς Δικαστηρίου τῆτος, εἰς ἐκείνην τῆς ἐνταῦθα τελευταίας κατοικίας τῆς Ἀθανασίου Γ. Πάνου, καὶ εἰς τὸ πολυανθρωπότερον μέρος ταύτης τῆς πόλεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Μαρτίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΜΗΛΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

ΕΝ ΤΗ ΕΘΝΙΚῃ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΙ.

